

Bundeling argumenten vanuit bewoners en Stichting Wijkraad Segbroek

Ingediende zienswijzen SMP Den Haag, zaaknummer 01092985

Op 25 tot met 28 maart 2026 zijn 61 zienswijzen ontvangen van de Stichting Wijkraad Segbroek en bewoners op het ontwerpbesluit SMP Den Haag met zaaknummer 01091918. Gezien de tekst in de zienswijzen, verwijzend naar de gemeente en naar één specifiek project, gaan wij ervan uit dat deze 61 zienswijzen behoren tot zaaknummer 01092985 en daarmee zien op het ontwerpbesluit op de SMP-aanvraag van de gemeente Den Haag.

De betreffende 61 zienswijzen hebben, op enkele uitzonderingen en afwijkingen na, nagenoeg dezelfde tekst en argumenten. Het separaat toevoegen van de 61 ingediende zienswijzen aan het besluit en de publicatie van het besluit zou leiden tot een onoverzichtelijke situatie. Om deze reden zijn alle teksten en genoemde argumenten in deze notitie samengevoegd. Ter transparantie zijn alle ingekomen zienswijzen van de Stichting Wijkraad Segbroek en bewoners separaat op te vragen bij ODH. Deze zienswijzen zijn op te vragen onder de volgende ODH-kenmerken:

Datum	ODH-Kenmerk	Datum	ODH-Kenmerk
27-mrt-26	ODH1719711	27-mrt-26	ODH1720817
27-mrt-26	ODH1719779	27-mrt-26	ODH1720818
27-mrt-26	ODH1719766	27-mrt-26	ODH1720819
27-mrt-26	ODH1719794	25-mrt-26	ODH1720820
27-mrt-26	ODH1719794	27-mrt-26	ODH1720821
27-mrt-26	ODH1719814	25-mrt-26	ODH1720822
27-mrt-26	ODH1719827	25-mrt-26	ODH1720825
27-mrt-26	ODH1720655	27-mrt-26	ODH1720826
25-mrt-26	ODH1720665	27-mrt-26	ODH1720829
25-mrt-26	ODH1720668	27-mrt-26	ODH1720832
27-mrt-26	ODH1720679	27-mrt-26	ODH1720836
28-mrt-26	ODH1720702	27-mrt-26	ODH1720841
27-mrt-26	ODH1720716	27-mrt-26	ODH1720850
27-mrt-26	ODH1720730	27-mrt-26	ODH1720859
27-mrt-26	ODH1720742	25-mrt-26	ODH1720899
27-mrt-26	ODH1720744	27-mrt-26	ODH1720900
27-mrt-26	ODH1720745	27-mrt-26	ODH1720901
27-mrt-26	ODH1720758	27-mrt-26	ODH1720902
27-mrt-26	ODH1720760	27-mrt-26	ODH1720903
25-mrt-26	ODH1720764	27-mrt-26	ODH1720904
27-mrt-26	ODH1720768	27-mrt-26	ODH1720905
27-mrt-26	ODH1720769	27-mrt-26	ODH1720906
25-mrt-26	ODH1720773	27-mrt-26	ODH1720907
25-mrt-26	ODH1720777	25-mrt-26	ODH1720908
25-mrt-26	ODH1720778	25-mrt-26	ODH1720915
27-mrt-26	ODH1720805	25-mrt-26	ODH1720916
27-mrt-26	ODH1720807	25-mrt-26	ODH1720933
25-mrt-26	ODH1720812	25-mrt-26	ODH1720955
27-mrt-26	ODH1720814	27-mrt-26	ODH1721037
27-mrt-26	ODH1720815	27-mrt-26	ODH1730995
27-mrt-26	ODH1720816		

Argumenten uit de ontvangen zienswijzen

De binnengekomen zienswijzen richten zich specifiek op de toepasbaarheid, uitvoerbaarheid en juridische houdbaarheid van de generieke ontheffing bij grootschalige en complexe gebouwen, zoals het Haga Ziekenhuis en vergelijkbare objecten binnen het plangebied.

Locatie specifiek onderzoek bij grootschalige complexen

De ontheffing is te breed, betreft het stedelijk gebied van de Gemeente Den Haag, en is niet toepasbaar bij grootschalige, complexe gebouwen, zoals het Haga Ziekenhuis en vergelijkbare objecten binnen het plangebied.

Met name wordt de Ontheffing geweigerd voor: *het beschadigen of vernielen van grote verblijfplaatsen waar vijf of meer individuen gebruik van maken (betreffende grote zomerverblijfplaatsen, mannenverblijfplaatsen, satellietverblijfplaatsen, kraamverblijfplaatsen en massawinterverblijfplaatsen) van de ruige dwergvleermuis, de meervleermuis, de gewone grootoorvleermuis, de laatvlieger, de kleine dwergvleermuis en de tweekleurige vleermuis.*

Het Haga Ziekenhuis-complex is te groot om accuraat te inventariseren wat de populatie van de verschillende soorten is in de huidige stabiele situatie. De ontwerpbeschikking erkent expliciet dat kraamverblijfplaatsen en massawinterverblijfplaatsen en grotere populaties van vijf of meer individuen niet onder de generieke ontheffing vallen. Juist gebouwen zoals het Haga Ziekenhuis hebben een stabiel binnenklimaat, kennen omvangrijke bouwvolumes en bevatten talrijke potentiële verblijfplaatsen. Hierdoor is de kans op aanwezigheid van dergelijke kraam- en massawinterverblijfplaatsen verblijfplaatsen significant groter dan gemiddeld. Het SMP biedt echter onvoldoende waarborg dat deze verblijfplaatsen tijdig en volledig worden geïdentificeerd.

Ik stel daarom dat toepassing van het SMP zonder verplicht locatie-specifiek onderzoek bij dergelijke gebouwen juridisch en ecologisch onhoudbaar is.

Onvoldoende onderbouwing gunstige staat van instandhouding

In de ontwerpbeschikking wordt geconcludeerd dat de gunstige staat van instandhouding van vleermuispopulaties niet in het geding is. Deze conclusie lijkt echter in belangrijke mate gebaseerd op modelmatige aannames, generieke compensatiemaatregelen en gebied brede extrapolaties.

Voor soorten als vleermuizen, die sterk afhankelijk zijn van specifieke verblijfplaatsen en microklimatische omstandigheden, is een dergelijke generieke benadering onvoldoende robuust. Bij grootschalige gebouwen met complexe bouwstructuren is de kans op essentiële verblijfplaatsen bovendien verhoogd.

Hiermee is naar mijn oordeel onvoldoende aangetoond dat de gunstige staat van instandhouding in alle toepassingsgevallen van het SMP daadwerkelijk is geborgd.

Verhoogd risico op zwaar beschermde verblijfplaatsen

De ontwerpbeschikking erkent dat kraamkolonies, massawinterverblijven en grotere populaties buiten de reikwijdte van de generieke ontheffing vallen. Juist grootschalige gebouwen zoals ziekenhuizen kenmerken zich door:

- *stabiele binnenklimaten*
- *grote bouwvolumes*
- *een hoge mate van structurele complexiteit*

Deze factoren vergroten de kans op aanwezigheid van zwaar beschermde verblijfplaatsen aanzienlijk. Het SMP biedt echter onvoldoende waarborgen dat dergelijke verblijfplaatsen tijdig, volledig en met voldoende zekerheid worden geïdentificeerd. Toepassing van de generieke ontheffing zonder verplicht locatie-specifiek onderzoek bij dergelijke objecten is daarom naar mijn mening zowel ecologisch risicovol als juridisch kwetsbaar.

Methodologische beperkingen van ecologisch onderzoek

De onderliggende inventarisaties lijken beperkingen te kennen in:

- temporele dekking
- detectiekans
- detaillering op gebouwniveau

Voor vleermuizen geldt dat aanwezigheid sterk seizoensafhankelijk is en verblijfplaatsen vaak slechts tijdelijk detecteerbaar zijn. Hierdoor bestaat een reëel risico op onderschatting van populaties en het missen van essentiële verblijfplaatsen. Dit ondermijnt de betrouwbaarheid van de ecologische onderbouwing van de ontwerpbeschikking.

Onzekerheid over effectiviteit van mitigerende maatregelen

De ontwerpbeschikking gaat uit van het realiseren van alternatieve verblijfplaatsen als mitigerende maatregel. In de praktijk is echter bekend dat:

- vleermuizen een sterke plaatsgetrouwheid vertonen
- kunstmatige verblijfplaatsen vaak een lage bezettingsgraad hebben
- functionele geschiktheid sterk afhankelijk is van locatie, microklimaat en inpassing

Het enkel realiseren van alternatieven biedt daarom onvoldoende zekerheid dat de ecologische functies daadwerkelijk behouden blijven.

Onvoldoende beoordeling van cumulatieve effecten

Het SMP beoordeelt effecten grotendeels op projectniveau, terwijl in een stedelijke context sprake is van gelijktijdige en opeenvolgende ingrepen.

Zonder een integrale beoordeling van cumulatieve effecten bestaat het risico dat lokale populaties structureel achteruitgaan, ondanks individuele projectmatige naleving.

Onvoldoende zekerheid op de bescherming van vleermuizen

Gelet op het bovenstaande ben ik van mening dat de ontwerpbeschikking in de huidige vorm onvoldoende zekerheid biedt ten aanzien van de bescherming van vleermuizen en daarmee mogelijk niet voldoet aan de vereisten van de relevante natuurwetgeving.

Ik verzoek u daarom om:

1. Voor grootschalige en complexe gebouwen verplicht locatie-specifiek ecologisch onderzoek voor te schrijven.
2. De onderbouwing van de gunstige staat van instandhouding te versterken en transparanter te maken.
3. Striktere en toetsbare eisen te stellen aan mitigerende en compenserende maatregelen.
4. Cumulatieve effecten expliciet en integraal te beoordelen.

Belang specifiek bouwproject

De bescherming van de betreffende diersoorten is wettelijk verankerd. In het ontwerpbesluit wordt onvoldoende aangetoond dat het belang van dit specifieke bouwproject (redactionele noot: wij gaan ervanuit dat hiermee het project Sportlaan 600 Den Haag wordt bedoeld) zwaarder weegt dan het behoud van deze dieren. Er is naar mijn mening geen sprake van een dwingende reden van groot openbaar belang die het doden van deze dieren rechtvaardigt.

Geen andere bevredigende oplossingen

De wet schrijft voor dat een ontheffing alleen verleend mag worden als er geen andere bevredigende oplossing(en) bestaan. Mijns inziens is er onvoldoende onderzoek gedaan naar alternatieve locaties of aangepaste bouwmethoden waarbij de dieren gespaard kunnen blijven. Het simpelweg doden van dieren omdat dit de goedkoopste of makkelijkste weg is voor de aanvrager is wettelijk niet toegestaan.

Doden van dieren en vernietigen van verblijfplaatsen

Mijn vrees is dat door het doden van deze exemplaren de lokale populatie van genoemde dieren ernstig wordt aangetast.

Op en rond de bouwlocatie(s) komen diverse strikt beschermde diersoorten voor, waaronder de huismus, gierwaluw en spreeuw, evenals verschillende vleermuizen zoals de (kleine) dwergvleermuis, laatvlieger, gewone grootoorvleermuis en de tweekleurige vleermuis. Volgens de Omgevingswet is het verboden deze dieren te doden of hun verblijfplaatsen te vernielen. Ik vind dat de ontwerpbeschikking onvoldoende rekening houdt met de wettelijke bescherming van deze specifieke soorten.

Vooral voor de vogelsoorten in Den Haag, zoals de huismus en gierwaluw, zijn de nestplaatsen het hele jaar door beschermd. Het vernietigen van deze plekken heeft een grote negatieve impact op de natuur in onze stad. Ik ben van mening dat de voorgestelde maatregelen in de ontwerpbeschikking niet genoeg zijn om dit verlies op te vangen.

Verzoek tot intrekken

Wilt u dit plan nog een keer bekijken en het voorgenomen verzoek om een vergunning te laten verlenen intrekken? Er moet een betere oplossing komen waarbij de dieren in leven blijven.